

ЗАҲМАТҲОИ ПАЙВАСТАИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ БАҲРИ ПОЙДОРИИ МИЛЛАТ

Саҳми Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар бунёди давлати навини тоҷикон воқеан беандоза аст. Маҳз бо заҳмату талошҳои шабонарӯзии ин абармарди хирад ва родмарди сулҳи тоҷикон Тоҷикистони азишу маҳбуб аз парокандашавӣ эмин ёфт.

Он рӯзҳои саҳту нангини солҳои 90-уми асри гузашта бо сар задани ҷанги хонумонсӯз қариб ба парокандашавии миллати тоҷик оварда мерасонид. Мардуми шарифи Тоҷикистон аз тарсу ваҳм ва начоти ҳаёти худ ба кишварҳои ҳамсоя панох бурданд. Он солҳо Тоҷикистон ҳамчун кишвари ноором дар сарҳати воситаҳои аҳбори омма қарор гирифта буд. Дар он шабу рӯзҳои ноором начотбахши миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба сари қудрат омад. Барои ба эътидол овардани вазъияти ноороми кишвар, раиси Шӯрои Олӣ Эмомалӣ Раҳмон қавл доданд, ки ба мардуми шарифи Тоҷикистон сулҳ меорад ва то гурезаи охириро ба Ватан барнагардонад, худро ором намешуморад. Албатта, мо ҳама шохиди он ҳастем, ки муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон мардонавор дар гирдоби ин бесарусомониҳои печида ба қавлашон бо сари баланд вафо намуданд.

Бо мақсади ба эътидол овардани вазъияти сиёсӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии кишвар Президенти навинтиҳои Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон қони худро дарёғ надошта, дар он давраи ноором яқҷанд маротиба ба Ҷумҳурии Ислонии Афғонистон сафар намуда, аз мардуми шарифи тоҷик даъват ба амал оварданд, ки ба ватани аҷдодашон баргарданд. Ҳамзамон бо нерӯҳои гуногуни сиёсӣ ва муҳолифин яқҷанд гуфтушунидҳо анҷом дода, ниҳоят санаи 27-уми июни соли 1997 дар шаҳри Москваи Федератсияи Россия бо ташаббус ва ҷоннисориҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон ба имзо расид, ки ин воқеаи муҳимми таърихӣ садсолаҳо дар қалби тоҷикон

боқӣ хоҳад монд.

Албатта, бо ин ҳама Сарвари давлат қонеъ нагардида, баҳри пешравии Тоҷикистон ва некуаҳолии мардуми шарифи он пайваста талош меварзанд. Имрӯз ватани маҳбубамон - Тоҷикистон таҳти роҳбарии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар арсаи ҷаҳонӣ бо қадамҳои устувор ба пеш меравад. Нуфузу эътибори Ҷумҳурии Тоҷикистон миёни ҷомеаи башарӣ ҳамчун давлати ташаббускор ва созанда дар пешниҳодҳои беназир Сарвари давлат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, аз ҷумла татбиқи ташаббуси ҷорум дар соҳаи об – «Даҳсолаи байналмилалӣ амал “Об барои рушди устувор, солҳои 2018-2028” бо иштироки Роҳбари давлат дар Маҷмаи умумии Созмони Миллали Муттаҳид ва ҳамкориҳои зич бо Созмони Миллали Муттаҳид, Иттиҳоди Аврупо, Созмони Амният ва Ҳамкорӣ дар Аврупо ва дигар шарикони рушд, инчунин баргузориҳои конфронси сатҳи баланди байналмилалӣ, аз қабил муборизаи муштарак бо терроризму ифротгароӣ ва тундгароии хушунатомез асос меёбад.

Дар ин радиф давлат ва Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар самти мубориза бо ин вабои аср аз тамоми имконоти истифода мебаранд. Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар суҳанронии худ зимни қушодашавии конфронси байналмилалӣ сатҳи баланд дар шаҳри Душанбе дар мавзӯи “Муқовимат бо терроризм ва экстремизм” қайд намуданд, ки яке аз омилҳои паҳншавии терроризм интернет мебошад. Бар ин асос, ташкилотҳои террористӣ технологияҳои иттилоотии замонавиро фаъолон истифода мебаранд. Аз ҷумла, онҳо шабакаҳои интернетиро барои ташвиқу тарғиби экстремизм, ҷалби насли наврас ва ҷавонон ба сафҳои худ, омода ва роҳбаридани онҳо барои амалҳои зишт ва харобиовар истифода мебаранд. Вобаста ба ин, Сарвари давлат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон қайд менамоянд, ки “Терроризм ватан, забон, наҷод ва дин

надорад. Ин бадбахтии оламшумуле гардидааст, ки ба муқобили он якҷоя мубориза бурда, ба ҳамдигар кумак расонида, тadbирхоро мувофиқ сохтан зарур аст”.

Қобили зикр аст, ки бо заҳматҳои шабонарӯзии Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҷиҳати расидан ба ҳадафҳои рушд ва барои зиндагии шоистаи мардум дар мамлакат бо мақсади таъмини рушди устувори иқтисодии кишвар ва дар ин замина амалишавии ҷор ҳадафи тақдирсози стратегияи Ҳукумати мамлакат: истиклолияти энергетикӣ, раҳой аз бумбасти коммуникатсионӣ, амнияти озуқаворӣ, саноатикунӣ босуръати кишвар қорҳои зиёде ба анҷом расида истодаанд. Вобаста ба амалишавии ҳадафҳои расидан ба истиклолияти энергетикӣ ва саноатикунӣ босуръати кишвар 16 – уми ноябри соли 2018 ба қор андохтани аввалин агрегати НБО “Роғун” ва 9 – уми сентябри соли 2019 ба қор андохтани агрегати дуҷоми НБО “Роғун” аз ҷониби Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон қадами устувор дар рушди на танҳо Тоҷикистон, балки минотиқи Осиёи Марказӣ гардид. Ин рӯйдод воқеан муҳим дар таърихи миллат бо хатҳои заррин асрҳо боқӣ мемонад.

Бешубҳа, заҳматҳои шабонарӯзии Сарвари давлат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон барои миллат беандоза аст. Мутаассифона, ин талошҳои Пешвои миллат баҳри пойдоии миллат аз ҷониби нотавонбинони бенангу номус ва хоинони миллат дар хоричи кишвар бо дастгирии хоҷагонашон тариқи шабакаҳои иҷтимоии интернетӣ мавриди навиштаҳои муғризона қарор гирифтааст ва меҳозанд мардуми меҳнатдӯсту ватандӯсти тоҷикро баҳри амалишавии ниятҳои нопок ва манфиатҳои ғарзнокӣ худ ба гумроҳӣ андохтаанд. Албатта, мардуми бонангу номус, фарҳангсолор ва шарафманди тоҷик ба ин даъватҳо дода нашуда, дар партави Пешвои миллат устуворона қадам мениханд ва Ватани азизамонро боз

ҳама ободу зебо намуда истодаанд. Далели ин гуфтаҳо дигаргунҳои қуллии бавҷудодама дар рушди соҳаҳои мухталифи ҳаёти сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ шуда метавонанд.

Баҳусус, ба истикболи ҷашни бузург – 30-солагии Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар тамоми шаҳру ноҳияҳои мамлакат сохтмони иншоотҳои замонавӣ, таъсиси қорхонаҳои саноатӣ истеҳсоли ва дар ин замина бо қор таъмин намудани аҳоли, сохтмони мактабҳои замонавӣ ва бо ашёҳои муосири хоиниш таъмин намудани онҳо ва ғайра амалӣ гардида истодааст.

Инчунин, дар фазои сулҳу оромӣ ва амният дар пойтахти кишвар - шаҳри Душанбе таҳти раёсати Ҷумҳурии Тоҷикистон баргузор гардидани ҷорабинҳои сатҳи байналмилалӣ, аз ҷумла 20-солагии Созмони ҳамкории Шанхай ва Созмони Паймони Амнияти Дастаҷамъӣ, ки дар назар аст, далели ҳамкориҳои судманд, сиёсати муваффақонаи хоричӣ ва тинҷиву оромии Ватани маҳбубамон мебошад.

Қайд қардан бамаврид аст, ки ҳар як фарди бонангу номуси миллат бояд аз ташаббус ва заҳматҳои Пешвои миллат ибрат гирифта, сиёсати хирадмандонаи Сарвари давлатро пеша намояд ва фаъолияти худро ба нафъу пешравии ҷомеа равона созад. Ҷашни бузургӣ миллӣ – 30-солагии Истиклолияти давлатиро дар сатҳи баланди сиёсӣ фарҳангӣ баргузор намуда, зеро шиори “Тоҷикистон бо Пешвои миллат ба пеш!” ҳаракат намоем.

Ф.М. ҒАҒҒОРОВ,
муовини ректор оид ба инноватсия
ва технологияҳои таълимӣ

ҶАВОНОН - ОЯНДАИ МИЛЛАТ

Ояндаи ҳар як миллат ҷавонони бо илму фарҳанг ва баору номуси он ҳастанд, ки бо созандагии худ метавонанд обрӯю эътибори миллати хешро дар байни оламиён баланд бардоранд ва боиси ифтихору сарбаландии халқу Ватани хеш гарданд.

Ҷавононе, ки бехтарин сифатҳои маънавию ахлоқӣ, дили гарму нияти нек, софдилию росткавли, шахсияти мубориз, эҳсоси баланди ватандӯстӣ, омодагӣ дар роҳи ҳимояи ватан ва музаффариятҳои онро дар замири худ парвариш ва ҷо додаанд, кодиранд қароғи фарҳангу маърифати абадзиндаи миллати хешро, ки имрӯз беш аз ҳарвақта ба нури созанда эҳтиҷдоранд, фурузон кунанд.

Имрӯзҳо таълиму тарбияи наврасону ҷавонон яке аз масъалаҳои муҳимми сиёсати пешгирифтаи иҷтимоии давлат ба шумор меравад, зеро ҷавонон қувваи созандаи имрӯзу фардоанд, ки бо худ ақидаю назарияҳо ва мояи асливу ҷавҳари ахлоқии миллатро пеш мебаранд ва ба ин васила ҳамохангии наслхоро таъмин месозанд.

Дар рӯҳияи ватандӯстӣ,

хештаншинӣ ва ифтихори миллӣ тарбия намудани ҷавонон бевосита аз оила ва мактаб сарчашма мегирад. Дар ташаккули шахсият ва тарбияи наврасону ҷавонон на танҳо шароити муҳит, балки боз мавқеи онҳо дар ҳамаи шароити муҳит,

муносибатҳои бо олами атроф аҳамияти махсус дорад. Аз ин рӯ, ҳар як омӯзгор ҳангоми фаъолияти қорҳои худ тамоми ин ҷанбаҳоро ба назар гирифта, қўшиш менамояд, то шавку завқи ҳар як шоғирди худро ба пуррагӣ, дақиқкигорона санҷида баромада, роҳи интиҳобкардаи онҳоро дар тамоми самтҳои муайян ва дастгирӣ намояд.

Илм ҳамеша пешқадам буд, ҳаст ва мемонад. Ҳамасола иштироки наврасон дар олимпиадаҳои қорҳои яке аз воситаҳои фаъолгардонии хонандагон баҳри рушди инкишофи илму дониш ба ҳисоб меравад. Таҳти сарвари бевоситаи қорҳои аввали директор оид ба қорҳои таълим ва тарбия Аҷичимил Гулнора Ҷамиловна омӯзгорони қорҳои хонандагон дар давоми соли хоиниш қор мебаранд ва онҳоро баҳри иштироки фаъолон омода месозанд. Соли қорӣ низ нағичаҳо хуб буданд. Дар соли қорҳои 2020-2021 хонандагон зирини литсей дар олимпиадаи ҷумҳуриявӣ иштирок намуда, сазовори қорҳои намӯён гардиданд: Бахтиёрӣ Хайридин, хонандаи синфи 7 “е” аз қорҳои био-

логия, қорӣ 2 – юм (омӯзгор С. Одинаева), Лайли Валиева, хонандаи синфи 7 “в” аз қорҳои география, қорӣ 1-ум (омӯзгор Х. Бобочонова), Зиёратшоҳ Абдуғаффорзода, хонандаи синфи 11 “а” аз қорҳои алгебра, қорӣ 3-юм (омӯзгор Р. Ҳасанова), Нуршед Ёров, хонандаи синфи 11 “б” аз қорҳои ҳуқуқи инсон, қорӣ 3-юм (омӯзгор Х. Солеҳова), Самира Алимова, хонандаи синфи 7 “г” аз қорҳои забони русӣ, қорӣ 3-юм, (омӯзгор П. Ақрамова).

Дар анҷоми озмон аз ҷониби вазирӣ маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, Муҳаммадҷосиф Имомзода ва муовини вазирӣ маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон Ғанизода Гулҷеҳра Самӣ ба ғолибон медалҳои биринҷӣ, нуқра, тилло ва тухфаҳои хотиравӣ супорида шуданд.

Хуллас, мо – омӯзгорон, рисолати бузургеро бар дӯш дорем, ки он қабл аз ҳама таълиму тарбияи насли ояндасози ҷомеа мебошад. Аз ин рӯ, дар ин ҷода ба ҳеч ваҷҳ набояд ба иштибоҳ роҳ диҳем.

Роҳила ХАЙЛОЕВА,
омӯзгори литсей
инноватсионӣ
“Душанбе”

СЕМИНАРИ ОНЛАЙНӢ ДАР МАВЗӢИ “COVID-19 ВА НАҚШИ ИТ ТЕХНОЛОГИЯҲО”

Тайи рӯзҳои 21-ум ва 22-юми майи соли 2021 бо ташаббус ва иқдоми Маркази технологияҳои иттилоотиву коммуникатсионии Тоҷикистону Кореяи назди Донишгоҳи технологияи Тоҷикистон семинари

онлайнӣ барои донишҷӯёну омӯзгорони донишгоҳ дар мавзӯи “COVID-19 ва нақши ИТ технологияҳо” бо ҷалби мутахассисони варзидаи соҳаи технологияҳои иттилоотиву коммуникатсионӣ аз Ҷумҳурии Корея ва Во-

дии Силикони ИМА баргузор шуда, кори худро бомувафаккият ба анҷом расонид.

Дар кори семинар донишҷӯёну омӯзгорони факултетҳои соҳавии самти ТИК ва мутахассисони маркази технологияҳои компютерӣ ва таълимии донишгоҳ фаъолона ширкат намуданд. Зимни баргузори семинар олимону муҳаққикон аз тадқиқотҳои навини худ оид ба бартарафсозӣ ва роҳҳои кам кардани зарари пандемия ба ҳозирин маъруза намуданд. Дар тӯли 2 рӯз 6 маърузаи пурмазмунӣ илмӣ шунда шуд, ки дар баррасии он устодону донишҷӯёни донишгоҳ хеле фаъол буданд. Аз саволу ҷавобҳои

иштирокчиён маълум гардид, ки маърузаҳо хеле ҷолиб ва фароғири масъалаҳои муҳими соҳавӣ ва мушкилоти глобалӣ буданд.

Ташкили чунин чорабинӣҳои илмӣ ба олимону

муҳаққикон ва донишҷӯёни донишгоҳ дар самти огоҳӣ ва бархӯрдор гардидан аз технология ва тадқиқотҳои навини соҳавӣ дар ҳалли мушкилоти ҷаҳонӣ хеле бамаврид ва муфид ба ҳисоб меравад.

ТАҶЛИЛИ “РӢЗИ МАРКАЗИ ТЕХНОЛОГИЯҲОИ ИТТИЛООТИВУ КОММУНИКАТСИОНИИ ТОҶИКИСТОНУ КОРЕЯ”

Маркази технологияҳои иттилоотиву коммуникатсионии Тоҷикистону Корея дар мувофиқа бо раёсати донишгоҳ тасмим гирифтааст, ки минбаъд ҳамасола ба хотири натиҷагирӣ аз фаъолияти марказ чорабинии махсуси ҳисоботию фарҳангиро ташкил наояд.

Дар робита ба ин, рӯзи 22-юми майи соли равон нахустин чорабинии мазкур ташкил ва баргузор карда шуд, ки дар он меҳмонон аз ташкилотҳои қуриёгии муқими Душанбе ва устодону донишҷӯёни донишгоҳ ширкат варзида, бо таърих ва қомебию муваффақиятҳои навини Ҷумҳурии Корея, дастовардҳои илмию техникаи марказ ва фарҳангу маданияти халқи Корея шинос гардиданд.

Бояд гуфт, ки Донишгоҳи технологияи Тоҷикистон ҳанӯз соли 2017 бо ташкилоти қуриёгии WIT – “Интиқоли технологияҳои иттилоотиву коммуникатсионии ҷаҳонӣ” шартномаи ҳамкорӣ ба имзо расонида буд. Дар доираи шартнома ба имзо расонидашуда то ин замон тадбирҳои зиёди банақшагирифташуда амалӣ гардиданд ва ҳамасола таҷлил намудани “Рӯзи марказ” низ, яке аз чорабиниҳои муҳиме мебошад, ки барои ташвиқу тарғиб ва натиҷагирӣ намудан аз фаъолияти марказ аҳамияти хеле қалон дорад.

Ахрор ҶАЪФАРОВ,
сардори маркази
технологияҳои компютерӣ
ва таълимии ДТТ

Чавонӣ бехтарин айёми умри инсон аст. Он давраи нотақрору бебозгашт буда, таҳкурсии давоми ҳаёти минбаъдаи ҳар фард дар ҳамин давр тарҳрезӣ мегардад. Агар шахс ба омӯзиши фазлу дониш ва илму ҳунар машғул гашта, соҳибхунара ва соҳибқасб гардад, ояндааш дурахшон асту роҳи пурпечуби зиндагию устуворона паси сар намуда, ба фатҳи куллаҳои мурод мурасар мегардад.

Аксарияти аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистонро чавонон ташкил медиҳанд, ки онҳо давомдиҳандаи кори ҷаҳонро насли калонсол, неруи созанда ва иқтидори воқеии пешрафти ҷомеа, ҳуҷуҷа ояндаи миллат ва давлат мебошанд. Дар баробари ин, чавонони мо дар дохил ва хориҷи мамлакат дар бахшҳои муҳталиф таҳсил карда, соҳиби касбу ихтисосҳои шуда истодаанд, ки барои кишвар зарур мебошад.

зошта шаванд, маълум аст, ки ба кадоме майл мекунанд. Ҳол он ки онҳо бояд ҷунун тарбия дода шаванд, ки бо фазилат ва маърифат ёр ва бо бадахлокиҳо ҳамеша душман бошанд. Бузургии як миллатро бо он чен мекунанд, ки чавононаш то кучо ба таълим ва тарбия майл доранд, арзишҳои моддиву маънавияш кадом аст, шуурнокиаш то кучо мерасад. Инчунин ҳар миллате, ки чавононашро дуруст тарбия менамояд, дар ҳама давр номзад ба пешрафту муваффақият аст, баръакс ҳар миллатро, ки чавононаш ба ҳоли худ гузошта шуда, бо хости худ бузург мешаванд, ба пешрафту муваффақият камтар наздик пайдо мекунанд. Зеро, чавонон ҳамеша сабукиро меписанданд: ҷое, ки ҳавасҳо хаст, лаззату кайфу сафо хаст, маърифат ва фазилат барин арзишҳо пушти дар мемонанд.

Беҳуда нагуфтаанд, ки тақдир

дарк намекунанд, аз қачравӣ ва худкушиҳои бемаънии дигарон ибрат намегиранд.

Ҳукумати Тоҷикистон ташаббусу пешниҳодҳои созандаи чавононро ҳамеша дастгирӣ намуда, барои амалӣ гардидани онҳо имконият фароҳам меорад. Наврасону чавонони моро зарур аст, ки чавобан ба ин ғамхориҳо тамоми саъю талоши хешро ба донишандӯзӣ, интиҳоби касбу ҳунароҳои муосир, ободиву пешрафти сарзамини аҷдодӣ, ҳимояи Ватан, рушди техника ва бунёдкорӣ равона созанд.

Ба таъкиди Сарвари давлат “чавонон бояд аз ҳама кишварҳои ҷомеа бештар ҷаҳонӣ бошанд, ташаббусҳои созандаи пешниҳод намоянд, рамзҳои давлатӣ, муқаддасоти миллӣ ва дастовардҳои истиқлолиятро ҳифз кунанд, дар ҳаёти сиёсӣ иҷтимоии Тоҷикистони азиз бо дасту дили гарм ва неруи бунёдгараҷа ширкат

рони Истиқлолият, ки дар арафаи мафҳумҳои худшиносӣ, ҳудудҳои ва ҳувияти миллӣ озодона ибрази андеша менамоянд, далели ташаккули мафҳумҳои соҳибватани ва ҳештаншиносии насли созандаи кишвар аст.

Ростӣ, ҷойи таассуф аст, ки бархе аз чавонони ноогоҳ ба ин ҳама ғамхориҳои падаронаи Сарвари давлатамон, дастгирҳои ҳамҷониби Ҳукумати мамлакат, сулҳу оромӣ, тинҷию осудаҳои кишварамон нигоҳ накарда, шомили ҳар гуна гурӯҳҳои экстремистии террористӣ мегарданд.

Ман бо боварии комил мегӯям, ки мо аз он гурӯҳ чавононе нестем, ки фирефтаи хочагони хориҷӣ гардем.

Мо чавонон бо нияти неқ ва дилпурона гуфта метавонем, ки баҳри шуқуфӣ ва ободу хуррам гардонидани ватани азизамон сахми

ЧАВОНОН – ПАЙРАВОНИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ

Дар заминаи ташаббуси Президенти кишвар аз 22 майи соли 1998 23-юми май Рӯзи чавонони Тоҷикистон эълон гардид, ки ин аз мавқеъ ва мақоми ҳосса доштани чавонон гувоҳӣ медиҳад.

Ҷомеа ҷунун таъсирпазирӣ доира, ки чавонон дар дохили он ба камол расида, ранг ва шакли онро мегарданд. Яъне агар ҷамъият хуб аст, аз маърифат, ахлоқ, тамизу одамгарӣ бархӯрдор аст, пас чавонон хуб, бомаърифат, ҳушаклоқ, ботамизу инсондӯст камол меёбанд. Баръакс, агар дар ҷамъият аз нишонаҳои боло ному нишон набошад, инчунин дар он ҳама чиз сохта ва ба зоҳир зебо намояд, дар ин ҳол чавонон ҳам зоҳиран зебо менамоянд дар асл ба пуфаке шабоҳат мегарданд, ки бузург аст, аммо дарунаш танҳо аз бод иборат.

Агар орзуву ҳавас ва фазилатро паҳлуи ҳам гузорем мебинем, ки ҳавасҳо ҳамеша ширин ва ҷолиб будаанд. Фазилат бошад, каме бо душворӣ ба даст меояд. Агар чавонон дар интиҳоби ин ду озод гу-

хар миллатро муайян кардан хоҳед, ба он нигаред, ки ба тарбияи чавононаш то кучо аҳамият медиҳанд...

Мавриди зикр аст, ки дар тамоми суҳанронҳои ва воҳуриҳои Пешвои миллат дар шахру ноҳияҳои ҷумҳурӣ доир ба самтҳои асосии беҳсозандаи ҳаёти мардуми кишвар, зарурати ислоҳи камбудҳои ҷойдошта, ғамхориҳои ҳолисона зоҳир намудан ба чавонон, танзими анъанаву маросимҳои миллию динӣ супоришҳои судманд пешниҳод мегардад. Маҳсусан, соли 2017 эълон гардидани “Соли чавонон” як иқдоми хеле неқ буд. Аммо мутаассифона, баъзе чавонон бинобар нофаҳмию гумроҳӣ фирефтаи таблиғоти хатарноки гурӯҳҳои экстремистии террористӣ шуда, шукри ин ҳама шароити имкониятҳои дар ватан фароҳамовардашударо намекунанд. Манзурам ин аст, ки бархе аз чавонони беандеша тавассути сомонҳои иҷтимоии интернетӣ ба ин гурӯҳҳои террористӣ шомил шуда, оқибати амалҳои номатлубашонро

варзанд, амнияти давлат ва шарафу номуси давлатдориро ҳимоя карда, худро аз ҳама хавфу хатарҳои номатлуби ҷаҳони муосир эмин нигоҳ доранд ва парчамбардори ин сарзамин, марзу бум ва кишвари муқаддасамон бошанд.

Боиси ифтихор ва фараҳмандист, ки имрӯз мо – чавонон неруи пешбарандаи давлат ба ҳисоб рафта, баҳри рушду нумуи кишвари азизамон сахми худро мегузорем. Мо – чавонон имкон дорем, ки бо истифода аз неъматҳои Истиқлолияти давлатӣ ва ваҳдати миллӣ дар дилҳо ғушаву канори дунё дар муассасаҳои бузурги давлатҳои таракқикарда таҳсили илм намоему мутахассиси арзандаи касби интиҳобкардаи худ гардида, баҳри рушду нумуи ватани азизамон хизмати шоиставу содиқона анҷом диҳем. Ифтихор аз он дорем, ки ҷунун ватани азизу маҳбуб, оромӯсоишта ва соҳибистиклол насиби мо гардидааст.

Суҳанронҳои ва ҳисси баланди ватандӯстонаи чавонони дав-

арзандаи худро мегузорем. Имрӯз моро зарур аст, ки баҳри пойдории давлати соҳибхитӣ, демократӣ, ҳуқуқбунёд, дунявӣ ва ягона, ки барои ҳар яки мо шароити зиндагии арзанда ва инкишофи озодонаро фароҳам овардааст, муттаҳид бошем.

Сарвари давлатамон мо – чавононро ҳамҷун насли ояндаасози миллат ба эҳтирому эҳтиёт кардан, арҷ гузоштан ба арзишҳои миллӣ, забони давлатӣ омӯхтани таъриху тамаддуни бостонӣ ҳидоят менамояд. Бояд дар роҳи пиёда кардани ин талабу даъватҳои ватанпарваронаю созандаи Роҳбари давлат собитқадаму соҳибирода бошем.

Мо чавононро мебоҷад, ки барои хифзи Ватан, ҳимояи манфиатҳои миллӣ, таҳкими Истиқлолияти давлатӣ, амнияти ва иқтидори мудофиавии кишвар, ки ватандаи инсонӣ ва ҳам фарзандии ҳар яки мост, камари ҳиммат бибандем.

Шарифзода Нафиса УМЕДҶОН,
донишҷӯи ДТТ

СЕМИНАР - МАШВАРАТИ “МАРКАЗИ МИЛЛИИ ПАТЕНТУ ИТТИЛОТ”

18-уми майи соли 2021 дар донишгоҳ аз ҷониби муассисаи давлатии “Маркази миллии патенту иттилоот” семинар-машварати фаҳмондадихӣ бо омӯзгорон, докторантон, магистрантон ва донишҷӯёни болаёқат гузаронида шуд.

Семинар бо суҳани ифтихоии муовини ректор оид ба илм ва татбиқот А.Ғаффаров оғоз ёфт. Сипас ҳуқуқшиноси идораи патенту иттилоот Боҳирзода Фарҳод дар бораи ҷанбаҳои ҳуқуқии хифзи моликияти зеҳнӣ, сардори санҷиши давлатии ихтироот ва намунаҳои саноатӣ Со-

рбони Саидҷалол дар бораи ҳуҷҷатҳои лозима барои гирифтани патент ва тартиби гирифтани он, ва сармутаҳассиси коршиноси раёсати бақайдгирии байналмилалӣ тамғаҳои молӣ Мамнун Раҳматова дар бораи тамғаҳои молӣ ҳарф зада, маълумоти муфассал доданд.

Дар хотимаи семинар-машварат нотикон доир ба саволҳои омӯзгорон, докторантон, магистрантон ва донишҷӯён, ки марбути масоили зикргардида буданд, ҷавобҳои қаноатбахш доданд.

Департаменти илм ва татбиқот

РОҲУ УСУЛҶОИ ОМУЗИШИ ЗАБОНИ ЧИНӢ ДАР ЛИТСЕЙИ ИННОВАТСИОНИИ “ДУШАНБЕ”-И НАЗДИ ДТТ

Омӯзиши забони чинӣ аз синфи 1-ум то 5-ум дар ҳаҷми 36 соат гузаронида мешавад. Ҳар як соати барнома барои аз худ намудани лексикаи нав, намунаи ҷумлаҳо ва машқҳои пешбинӣ гардидааст.

Мақсади асосии маҳфили забони чинӣ ин ташаккули ва тақомули ҷорҳои фаъолияти муоширатӣ (шунда фаҳмидан, ҳарф задан, хондан ва навиштан)-ро дарбар мегардад. Ин ҷор мақсад бо роҳи амалӣ, таълимӣ ва тарбиявӣ гузаронида мешавад.

Мақсади амалии таълимӣ мақсади асосӣ маҳсуб мешавад. Зери мафҳуми “мақсади амалии таълим” ҷун воситаи муошират омӯзонидани забони чинӣ фаҳмида мешавад. Муошират – ин мубодилаи афкори тарафайн мебошад. Фаъолияти муоширатӣ инчунин фарогирии ду навъ амалиёти дигар аст: хондан ва навиштан. Дар хониш донишҷӯи лӯғат ва грамматика талаб карда мешавад.

Дар баробари амалӣ гардонидани мақсади муоширатии таълим дигар мақсадҳои он (таълимӣ, тарбиявӣ) низ омӯзонда мешавад. Хангоми хондани матнҳо хонандагон бисёр ҳодисаҳои бо забони модарии худ муқоиса мекунанд ва ҳуҷуҷа мебароранд, ки ин барои муқамалтар шудани дониши забони модарии онҳо имконият фароҳам меорад.

Одатан дар синфҳои ибтидоӣ дарсоҳо бо тарзи шифоҳӣ ва тавассути бозихо, хондани шеър ё суруд, муошират аз рӯи расмҳои гузаронида мешаванд, ки он ба туфайли тақрор ба тақрор дарк кардани ҳодисаҳои забони чинӣ – калимаю ибораҳо ва ҷумлаҳо мебошанд.

Дар синфҳои 5 бошад, ба талаффузи хичоҳо, навиштани иероглифҳо, тарҷумаи матнҳо ва иҷроиҳои машқҳо оид ба грамматика диққати асосӣ дода мешавад. Дар вақти таълими талаффузи забони чинӣ таҷрибаи лингвистии хонандагон аз забони модарӣ ба инобат гирифта мешавад. Мақсади асосии грамматикаи забони чинӣ – ин ташаккули ва инкишофи додани малакаи грамматикӣ хонандагон дар ҳарфзани, шунда фаҳмидан, хониш ва навишт мебошад. Дарачаи фаҳмиши матнро тавассути саволу ҷавоб, пурсиши шифоҳӣ ё худ бо роҳи тарҷума, ҷумлаи дурустро дарёфтани ва ғайра санҷида мешавад.

Бо ҳамин тарз, хонандагон то охири сол бояд дар мавзӯҳои “Оила”, “Ҳариду фурӯш”, “Мақтаб”, “Ғаслҳои сол”, “Рақамҳо” ва ғайраҳо фикрашонро ба таври ҳаттӣ ва шифоҳӣ озодона баён карда тавонанд.

Азизмо ПАНАКОВА,
омӯзгори литсейи инноватсионии
“Душанбе”

ДОНИШ ҲАР ҚАДАР БЕШТАР БОШАД, ХАТО КАМ МЕШАВАД

(дар хошияи иқдомҳои созандаи Пешвои миллат доир ба саводноккунии ҷомеа)

Дар таърихномаи шохони бузург бо маорифпарварӣ ва донишдӯстдорӣ зиндааст. Ва онҳоро гузаштагону имрӯзиёну ояндагон эҳтиром мекунанду дӯст медоранд. Чунки хуби ҳеч гоҳ фаромӯш намегардад, касе, ки бо роҳи рост бо фуруғи дониш рафт, дар дили инсонҳо ҷойгоҳи худро пайдо хоҳад кард. Созандагони ин қомолҳо дар давоми 30 соли Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз ҷониби Пешвои миллат роҳандозӣ гардиданд, ки ҷашми кӯр низ онро эҳсос мекунад.

Подшоҳ аз ҳакиме пурсид: - роҳи осон пешбурдану обод намудани давлату ҳукуматро мехоҳам ба ман биёмузӣ. Ҳаким гуфт: - ин он кадр душвор нест, бо андаке талош метавонӣ ба ҳама ин хостаҳои бираӣ.

Подшоҳ гуфт: - хуб роҳу равиши ин корро ба ман нишон дех, ки мардуми донишманд дониш дар осон кардани корҳои душвори мардумон дарёғ надоранд.

Ҳаким гуфт: - мардумро ба хондани китоб талқин кун, хату савод биёмуз. Чунки ҳар қадар дониш бештар бошад, хато кам мешавад.

Агар ҷамъият босавод бошад, худ дар обод кардани кишвар кӯшиш хоҳанд кард ва сулҳу дӯстиро пешаи худ хоҳанд донист.

Созишу дӯстиву ҳамкорӣ қардан

бо як нодон душвортар аст, аз он ки бо як миллати босавод созиш кунӣ ва онҳоро раҳбарӣ кунӣ.

Аз ин бармеояд, ки дар замонҳои қадим ҳам аҳамияти китобхониву донишро барои ҷамъият аввалиндараҷа шуморидаанд.

Чунки китоб маҳсули донишҳои гирдовардаи чандасраи донишмандони башарият аст, ки ҳаёти худро дар қавми ҷустуҷӯи роҳҳои бехтару хубтари зиндагӣ барои инсон сарф кардаанд.

Бо як дақиқа фикр қардан мефаҳмем, ки мо ҳамеша ба китоб ниёз доштем, айни ҳол ниёз дорем ва оянда низ ниёз хоҳем дошт.

Чунки агар хоҳем хуш суҳан кунем, ба хондани китоб ниёз дорем.

Агар хоҳем худро ва дигаронро таъбад кунем, боз ҳам ба китоб бояд рӯй биёварем.

Агар хоҳем ахлоқи хуш дошта бошем, бояд ба китоб зиндагӣ кунем.

Агар хоҳем ихтироъкор бошем, бояд роҳи ихтироъкориро дар китоб ҷустуҷӯ кунем.

Ва инчунин тамоми касбу ҳунари ба китоб вобаста аст.

Имрӯз, технологияи пешрафтааст ва шароити ҳолати халқ ранги дигар гирифтааст ва аз як ҷиҳат роҳҳои дурро наздик қарда, мубодилаи афкорро барои ҳама осон қардааст. Дар ин росто чанд мушкилӣ

ҳам ҷой дорад, ки барои ҳалли онҳо аҳли ҷамъият бояд зираку донишманд бошад, то ба ҷои дар роҳ қандаи бегонагон ва домҳои сад ҳазор ҳалқадорашон наҷафтад.

Аввалину бехтарин ғоидаи илм ҳамин аст, ки ба инсон қудрате мебахшад, ки хубро аз бад шиносад ва роҳи ростро дарёбад.

Барои зинда будан ҳам китоб бояд хонд.

Барои ҳифзи ту ҳар ҳарф як сипар бошад.

Ба ҳеч кас пинҳон нест, ки миллати мо рӯзҳои душворро пушти сар кард. Душворӣ қашиду аз китоб даст нақашид.

Ҷон доду номусро пос дошт!

Дар лаҳзаҳои душвортарин ҳам бузургони худро фаромӯш накард.

Ақлун, ки қангу ҷӯш пушти сар шудааст ва дар як замон тинҷиву оромиву осудагӣ зиндагӣ дорем, ба рӯи мо дарҳои мактабу китобхонаҳо боз аст.

Ҳукумат барои мо шароит фароҳам овардааст то барои ояндаи худ кӯшиш кунем ва соҳиби донишу илму маърифат шавем.

Мо бояд қадри ин даврони сулҳу суботу оромиро дониста, дар пайи омӯзиш шавем то ояндаи худ ва ояндагонамонро ободтару зеботар кунем.

Ва аз омӯхтану гирд овардани

илм нахаросем, чунки китоб чизе нест ҷуз неқӯй ва таҷрибаву ҳикояту ибрат.

Бехтарин роҳи шавқманд қардани инсонҳо ба китобхонӣ ташкил қардани озмунҳои ҷумҳуриявӣ ба монанди „Фуруғи субҳи доной китоб аст“, ки дар вучуди халқ шавқу рағбату хошияи китобхониро бедор мекунад.

Худ ба худ меғӯям, хуш ба ҳоламон ва шукрона мекунам, дар замоне зиндагӣ дорем, ки илму дониш кадр дорад, донишманд роҳёб аст ва сулҳу суботу дӯсти ҳукмрон аст.

Ситора АБДУМУМИНЗОДА,
муовини ректор оид ба тарбия

ТЕРРОРИЗМ И ЭКСТРЕМИЗМ – УТРОЗА ОБЩЕСТВУ

Влияние ислама, не просто как религии и слова пророка Мухаммада, но как политической силы, не уменьшается по всему миру. Причем касается это не только традиционно мусульманских, но и демонстративно светских государств.

Группа исследователей и политологов, проанализировали исторический опыт стран Центральной – Азиатского региона в течении последних 25 лет.

Особо заметны эти тенденции в этом регионе, где процесс религиозного исламского возрождения начался сразу после крушения СССР и в значительной степени не завершился до сих пор.

В Таджикистане, как это хорошо известно, процесс религиозного подъема среди населения вскоре стал одной из причин кровопролитной и разрушительной гражданской войны 1992–1997 годов.

Демократические настроения и требования политических свобод тесно переплетались с требованиями свободы вероисповедания. Большинство жителей молодой республики просто хотели получить возможность беспрепятственно ходить в мечеть и получать религиозное образование.

Однако некоторые довольно радикальные граждане не ограничивались требованием политических и религиозных свобод и хотели создания в стране мусульманского государства по типу соседнего Ирана.

Действующая власть РТ с такими требованиями соглашаться, понятное дело, не могла, а условные «исламские демократы» особого компромисса с правительством также не искали. В стране началась война.

После нескольких лет боевых действий установилось перемирие:

вооруженные группировки исламистов складывали оружие, а взамен их представители получали государственные должности и определенное число мест в парламенте Таджикистана.

Так сложилась небывалая, по меркам региона, ситуация, когда мощнейшая оппозиционная сила была легальна и представила в структуру власти религиозное движение — Партия исламского возрождения Таджикистана (ПИВТ), которая была запрещена в сентябре 2015 года.

В своём выступлении на встрече с представителями общественности страны в связи с наступлением священного месяца Рамадан — Основатель мира и национального единства, Лидер нации, Президент Республики Таджикистан, уважаемый Эмомали Рахмон отметил: «В современном мире терроризм и экстремизм всё больше распространяются в различных регионах стран мира и ежедневно становятся причиной гибели сотен мирных жителей и скитания тысяч невинных людей по миру. Это явление в результате политизирования Ислама превратилось в большую мировую угрозу.

Мы с вами почти каждый день через СМИ узнаём о том, как тысячи людей в мусульманских странах по причине отсутствия безопасности покидают свою Родину и дома, в поисках спокойного уголка лишаются жизни на дорогах, границах других государств и в морях.

Видеть такие страшные картины особенно тяжело и болезненно для нас. Потому что некогда и нашу страну выставляли напоказ всему миру как пылающую огнём войны точку. Благодаря мудрой политике президента РТ Эмомали Рахмона, разуму и воле нашего цивилизован-

ного народа, мы смогли выбраться из этого смертельно опасного водоворота. Но в условиях очень не спокойного мира, имеет смысл вспомнить о тех грозных днях.

В своё время определённые заинтересованные круги со злоупотреблением религии и веры и с целью создания исламского государства втянули и нас в навязанную гражданскую войну. Наш народ никогда не забудет о тех страшных днях и думаю, что не забудет никогда. Недоброжелатели нашей нации и сейчас руками своих подкупленных подопечных, то есть врагов нации, находящихся за рубежом, продолжают действовать против нашего государства.

Подкупленные изменники нации предали свою веру и мазхаб и через средства информации клеветают на свой народ и оскверняют нашу древнюю историю и культуру. Таджикиский народ не должен терять политическую бдительность и всегда обязан быть начеку. Совершение террористических актов и радикаль-

ных действий от имени священной религии Ислама сегодня превратилось в порочащее явление. Мы решительно придерживаемся мнения, что Ислам ни в коем случае нельзя смешивать с предвзятыми политическими целями. Ислам — это наша религия, наша вера и источник чистоты нашей жизни. Ислам должен служить для формирования духовности и чистоты человеческой жизни. В настоящее время Таджикистан сотрудничает со странами мира и авторитетными мировыми организациями в направлении противостояния современным угрозам и опасностям, в том числе терроризму и экстремизму.

Один из факторов стремительного распространения таких явлений, как терроризм и экстремизм — это широкое использование современных информационных технологий. Сегодня, к сожалению, Интернет используется террористическими и экстремистскими группировками с целью распространения экстремистских идей, привлечения в свои ряды новых членов, подготовки и руководства ими разрушительных действий.

Те, кто превращают Ислам в средство борьбы за власть и претендуют на так называемое исламское государство, не понимают, что они на этом скользком пути смешивают свою веру и совесть с нечестивыми целями и упускают из рук Ислам как испытанный веками источник воспитания совершенного человека.

Дилрабохон РАШИДОВА,
кандидат экономических наук и.о. доцента кафедры экономической теории и экономики развития Технологического университета Таджикистана

ПОСИ ХОТИР

Дар доираи нақша-чорабиниҳои Донишгоҳи технологияи Тоҷикистон чихати сазовор пешвоз гирифтани 76-умин солгарди Ҷабаби санаи 7-уми майи соли 2021 дар толори Шӯрои олимони донишгоҳ мизи мудаввар тахти унвони “Поси хотир” баргузор гардид.

Дар кори мизи мудаввар муовинони ректор, деканони факултет, мудирони кафедра ва донишҷӯёни донишгоҳ ширкат варзиданд.

Нахуст муовини ректор оид ба тарбия Ситора Абдуминзода табриқоти ректори донишгоҳ Амонзода Илхом Темурро ба аҳли толор кироат намуд ва ҳозиринро бо ин санаи фархунда самимона муборакбод гуфт.

Сипас, доир ба аҳамияти таърихи Ҷанги Бузурги Ватанӣ, корнамоиҳои ҷанговарони собик Иттиҳоди Шӯравӣ, аз ҷумла фиристодагони Тоҷикистон, нақши Ҷабаби бузург дар тарбияи ҳарбӣ-ватандӯсти ҷавонон, эҳтиром ва арҷгузорӣ ба собикадорони ҷанг ва меҳнат аз ҷониби маърузачиён К.Карамалишоев-муаллими кафедраи фанҳои гуманитарӣ, Р.Шарифов - афсари интернационалист маърузаҳои пурмазмун манзури аҳли толор гардониданд. Донишҷӯёни фаъоли донишгоҳ дар бораи корнамоиҳои ҷанговарон аз эҷодиёти шоирон порчаҳои шеърӣ кироат намуда, сахнаи ҷолиберо манзури аҳли толор гардониданд.

С. БЕГМУРОДОВ

КОРНАМОИҶОИ ФАРЗАНДОНИ ТОҶИКИСТОН ДАР ҶАНГИ БУЗУРГИ ВАТАНӢ

Ҷаҳони капитализм дар арафаи ҷанги дуҷониби ҷаҳон гирифтори бӯхрони шадиди иқтисодӣ гардида буд ва роҳи ҳалосӣ аз ин ҳолатро дар ба амал овардани ҷанги нави ҷаҳонӣ меид. Идеологияи фашизм, ки ҳукмрони синфи коргару деҳқонро намепазируфт, дар ниҳоят бо мақсади дорой заминро сарват ва ҳудудҳои нави шудан ва ба даст овардани даромадҳои бедардимӣ, ҷанги дуҷониби ҷаҳониро ташкил ва роҳандозӣ намуд.

Бо ин мақсад давлатҳои пешсафи сармоявӣ: Англия, Франция ва Америка Германияи фашистиро бар зидди Иттиҳоди Шӯравӣ сафарбар намуда, мақсад доштанд, ки давлати ягонаи коргару деҳқонро решақан созанд.

Ин намуди ҷанги ҳонумонсӯз ва фоҷиаи мудхиро дар таърихи худ башарият аз сар нагузаронида буд. Ҷанги дуҷониби ҷаҳон (1939-1945) аз рӯи миқёси андоза даҳшатноктарин ҷанг дар таърихи башарият маҳсуб меёфт, ки дар он зиёда аз 72 давлати ҳурду бузурги олам иштирок намуда, амалиёт ва набардҳои ҳарбӣ дар ҳудуди 40 давлати ҷаҳон гузаронида шуда буданд. Тибқи маълумотҳои ҷойдошта теъодди сафарбаршудагон ба ҷанг зиёда аз 110 млн. нафарро ташкил дода буд.

Ҷанг кишварҳои зиёдеро ба харобаҳо мубаддал сохт ва беш аз 50 млн. нафар қурбон ва садҳо миллион нафар аҳолии мамлакатҳо, ки ба гирдоби ҷанг кашида шуда буданд, ба маҳрумияти азоби тоқатшикан гирифтанд.

Дар таърих аз моҳи июни соли 1941 то моҳи майи соли 1945 рафти Ҷанги Бузурги Ватанӣ сабт гардидааст, ки Олмони фашистӣ бар зидди Иттиҳоди Ҷумҳуриҳои Шӯравӣ Сотсиалистӣ 190 дивизия ва қувваҳои техникаи зиёди ҳарбиро бо нақшаи “Барбарос” ба истилоҳи давр-ҳучуми барқвор, равона сохт ва дар се моҳ

ин ҳудудро аз онҳо худ қардани буд. Аммо нақшаи истилоғарони фашист барқвор рафт ва дар Ҷанги Бузурги Ватанӣ бар зидди тачовузи Германияи фашисти халқҳои ҷумҳуриҳои собик Иттиҳоди Шӯравӣ муттаҳид гардида, ҳамагон баҳри дифои Ватан, баҳри Ҷабаби барқвор зидди истилоғарони фашизм бархестанд. «Ҷучуми барқвор»-и гитлерчиён барқвор рафт.

Ба Ҷабаби бузурги халқҳои ИЧШС бар фашизм 76 сол пур шуд. Ин Ҷабаби Артиши Шӯравӣ, ки зери роҳбарии Ҷизби коммунистӣ ва шахсан генералисимус И. В. Сталин баҳри озодии башарият ва алаҳусус мардуми меҳнатқаш аз зулми фашизм амали гардидааст, дар хотираҳо абадӣ боқӣ хоҳад монд.

Ҷабаби бар фашизм бар ивази фидоқориҳои ҷанбозҳои садҳо миллион мардуми Иттиҳоди Шӯравӣ дар набардҳои ҳунину бераҳмонаи солҳои 1941-1945 ба даст омадааст ва он то ба имрӯз ҳамчун Ҷанги Бузурги Ватанӣ ном бурда мешавад.

Зарур аст, то донем, ки ҷанг дорой якҷанд фронтҳо-ҷабҳа ё самтҳо буда метавонанд.

Дар аввал фронтҳои асосӣ, ки амалиётҳои ҷангӣ ба он марбутанд ва сарбозону афсарон бо яроқи аслиҳа бо душман меҷангиданд.

Дуввум, ин ҷабҳаест, ки таъминкунандаи фронтҳо бо ӯроқа, сару либос, аслиҳаи ҷангӣ, техника ва монанди инҳо маҳсуб меёбад.

Сеюм, ба роҳ мондани “ҷанги партизанӣ” аст, ки дар ҳудудҳои ишғолнамудаи душман ба амал бароварда мешавад, яъне амал менамояд. Ин ҷабҳаест, ки фаъолияти онро дидан номумкин аст... “фронтҳои дида-нашаванда” ва ё ҷабҳаи амалиётҳои сохторҳои иқтишофию амниятӣ аст.

Ҳабиб Юсуфӣ—шоири ҷанговари тоҷик, ки худ иштирокчи бевоситатаи амалиётҳои ҷангии мубориза бар зидди фашизм буд, ваъз ва ҳолати мардуми баруманди даврашро ба

таври зайл ба қалам додааст:

Вақти он аст,

Эй қалам!

Буррадатар гарди зи теғ!

Вақти он аст,

Эй суҳан!

Ғуррадатар гарди зи барқ!

То ба душман ҳамла орам,

решааш бурри зи беҳ,

То расӣ, манхус—анҷарро кунӣ

бешоҳу бар!

Мардуми Ҷумҳурии Шӯравӣ Сотсиалистӣ Тоҷикистони азиз ва муътабарӣ мо сахми бузург ва хело назарраси худро бар фашизм, дар мағлуб намудани истилоғарони Германияи фашистӣ дар ҳама самту ҷабҳаҳо ва фронтҳо гузоштаанд, ки ин фаромӯшношуданист:

- дар ҳама давру замон ғоя ва ё шиори асосие, ки мардум зери он муттаҳид гардида амал менамуданд чунин буд: “Ҷама барои фронт, ҳама барои Ҷабаби” ва халқи тоҷик ба мисли дигар ҷумҳуриҳои халқҳо аз як гиребан сар бароварда, мардонавор ҷангидаанд;

- аз аҳолии якунимиллионаи РСС Тоҷикистон, 300 ҳазор нафар ба набардҳои ҷанг фиристода шуда буданд, ки 92 ҳазор он ҷони худро аз даст доданд.

- тибқи маълумотҳои ҷойдошта зиёда аз 45 ҳазор фарзанди тоҷик, ки дар қорхонаҳои мудофиавии Урал ва Сибир фаъолият доштанд, бо хоҳиши худ ба ҷанг мерафтанд;

- ба эҳтиётҳои ҳарбӣ мутобик гардонидани ҳаёти иҷтимоӣ ва хоҷагиро бо як мисол, баррасӣ намудан мумкин аст, ки дар соли 1942 дар Тоҷикистон 29 госпитали ҳарбӣ мавриди амал қарор дошта, маҷрӯхонро ба табобат фаро мегирифтанд, табобатёфтагон зиёда аз 50 ҳазорро ташкил дода буд, ки ҳамаи онҳо аз ҷабҳаи ҷангӣ оварда мешуданд;

- қабул ва ҷобачо намудани аҳоли, дастгоҳҳои саноатии аз ҷойҳои фа-

роғирфтаи ҷанг эвакуатсияшуда, сохтмони қорхонаҳои нави саноатӣ ва зиёда аз 100.000 мардуме, ки аз шаҳрҳои Ленинград, Москва, Киев, Минск ба Тоҷикистон интиқол ва бо ҳона, ҷойи хобу ҳӯроку либос таъмин гардониданд шуда буданд, аксарияташон мақоми тоҷиконро Ватани худ меномиданд;

- таъсисёбии қисмҳои ҳарбӣ дар ҳудуди Тоҷикистон: дивизияҳои аспавори 104 ва 61-ум, бригадаҳои тирандозӣ 98 ва 99-ум, полки аспавори 45-ум, полки минометӣ 179-ум аз ҷумлаи ҳарбиёне буданд, ки омӯзонида, мучаҳҳаз ва баъдан ба фронтҳо сафарбар мешуданд;

- баҳри сохтани техникаҳои ҳарбӣ ва яроқи аслиҳа, ҷамъоварии тухфаҳо маблағ ва монанди инҳоро дар мисолҳои зерин дида метавонем, ки зиёда аз 1 млрд руб; 40 ҳаз. пуд гандум (1015 тонна); 213 тонна гӯшт; 2014 тонна картошкаю сабзавот; 458 тонна мева; зиёда аз 150 вагон ҳӯроқворӣ; 532 ҳазор чуфт либоси гарм; 123 ҳаз. пӯсти барра; 25 ҳаз. метр матоъ; 993 ҳаз. кг пашм ҷамъоварӣ ва равон қарда шуда буд.

Ҷанги Бузурги Ватанӣ солҳои 1941-1945, ки фоҷеабортарин дар таърихи инсоният маҳсуб меёфт, бо Ҷабаби халқи Шӯравӣ ба анҷом расид. Дар таъмини Ҷабаби РСС Тоҷикистон сахми арзанда гузошт. Сарфароз гардидани 55 ҳазор тоҷикистониён бо ордену медалҳо, аз ҷумла 54 нафар бо унвони Қаҳрамони Иттиҳоди Шӯравӣ, 19 нафар дорандагони ҳар се дараҷаи ордени Шараф далели гуфтаҳои болоанд.

Тибқи маълумотҳои омори то моҳи майи соли 2021 дар Тоҷикистони соҳибистиклол 94 нафар собикадори Ҷанги Бузурги Ватанӣ зиндагонӣ доранд.

**Ҳофиз ҲОФИЗОВ,
Шамсуддин АБДУЛЛОЕВ**

ОМУЗИШИ ФАНИ МУДОФИАИ ГРАЖДАНӢ ДАР ДДТТ

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои муаззами миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми худ ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҳама самтҳои асосии сиёсати дохилу хориҷии мамлакат вазифаҳои мушаххас ба миён гузоштаанд:

“... кӯшишҳои азнавтақсимкунии ҷаҳон, мусаллаҳшавии бошитоҷ, қудратгалабӣ, бархӯрди манфиатҳои иқтисодиву тичоратӣ ва ҷиноятҳои киберӣ торафт шиддат гирифта, ҷаҳонро ба марҳилаи нави ҷанги сард кашонидаанд ва имрӯз баъзе сиёсатмадорону коршиносон ҳатто доир ба хатари ҷанги сеюми ҷаҳон ҳарф мезананд”.

Ин суҳанони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистонро дар роҳандозии вазифаи асосии мудофияи граждани, ки муҳофизати аҳолии, иқтисодиёт ва ҳудуд аз ҳолатҳои фавқулодаи дорои хусусияти табиӣ ва техногенӣ, инчунин хангоми амалиётҳои ҷангию истифодаи воситаҳои ҳозиразамони маҳв марбут аст, мебинем ва барномаи фан низ дар самти масъули дифойи вазифагузориҳо намудааст.

Тибқи барномаи амалкунандаи омӯзишӣ дар ДТТ фани мудофияи граждани дар баробари соҳаҳои дигар донишҷӯёро бо донишҳои назариявӣ ва малакаҳои амалӣ бо-бати азҳуд кардан ва дар амал иҷро намудани ин ё он масъала шинос намуда мустаҳкам месозад.

Яке аз чунин масъала он аст, ки доир ба системаи ягонаи давлатии эътино, пешгирӣ ва рафъи ҳолатҳои фавқулода, донишу малакаи худро сайкалу такмил медиҳанд. Ҳамчунин қайд намудан бамаврид аст, ки донишҷӯён доир ба баҳо додани натиҷаҳои имконпазири ҳолатҳои фавқулода, вобаста ба вуқӯъ омадани заминҷунбӣ, тармафарой, сел, ярҷ, обхезӣ, сӯхтор ва дигар намудҳои ҳолатҳои фавқулодаи дорои хусусияти табиӣ ва техногенӣ, эпидемияҳо ва таҳдидҳои дигари беҳатари милли мансуб доништашуда соҳиби маълумот мегарданд.

Дигар ин ки донишҷӯён дар раванди омӯзиш тарзи таҳия ва банақшагирию татбиқи тадбирҳои саривактии хифзи аҳолиро дар ҳолатҳои фавқулода, аз ҷумла расонидаани кумаки аввалияи тодух-

турии тиббӣ ба зарардидагон, тарзи истифода бурдани воситаҳои хифзи фардӣ ва монанди инҳоро меомӯзанд.

Фанни мудофияи граждани дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбии кишвар, ба нақшаи таълимӣ чун фанни махсуси интихобӣ-ичроишаш ҳатмӣ дохил карда шудааст. Аз ин лиҳоз, дар ҷараёни таълим, дар машғулиятҳо ба донишҷӯён моҳияти ҷорабиниҳо оид ба эътино, пешгирӣ ва рафъи оқибатҳои ҳолатҳои фавқулода ва самти соҳаи мудофияи граждани фаҳмонида мешавад.

Акнун чанде аз вазифаҳои асосиро, ки фанни мудофияи граждани ва омӯзгорону мутахассисони соҳа тақозо мекунад, ёдовар мешавем:

- ба донишҷӯён омӯзонидани қоидаҳои рафтор, усулҳои асосии хифзи аҳоли, ҳудуд ва иқтисодиёт дар ҳолатҳои фавқулода, қоидаҳои расонидани ёрии аввалин ба осебдидагон;

- такмили малакаи оид ба ташкил ва гузаронидани ҷорабиниҳои мудофияи граждани ва омодагӣ ба

ҳолатҳои фавқулода;

- сайкал додани малакаи маҳорат ҷиҳати гузаронидани қорҳои садамавӣ наҷотдиҳӣ ва қорҳои таъхирнопазир дар мадди аввал;

таҳияи қорҳои дипломӣ, курсӣ аз тарафи донишҷӯён дар ҳама самтҳои тараққиёти саноат, аз ҷумла устуворгардонии иншоотҳои иқтисодӣ, технологияи муосир, сохтмони биноҳои маишию маданӣ, роҳҳо, кӯпрӯкҳо ва ғайра бо назардошти риояи қоидаи усулҳои хифзи аҳоли ва муҳити ҷаҳони имрӯза сурат гирифтани аз манфиат ҳолӣ нест.

Паст намудани хавфу хатар ва пурзӯр гардонидани омодагии аҳоли дар ҷомеаи соҳибхитёр ва демократии имрӯзаи мо вазифаест басо пурмасъул, ки дар партави иҷроиши Стратегияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба паст кардани хавфи офатҳои табиӣ барои солҳои 2019-2030 дарҷ гардидааст.

Сабзалӣ НИЁЗОВ,
омӯзгори фани мудофияи
граждани Донишгоҳи
технологии Тоҷикистон

КИШВАРҲОИ ХУРДТАРИНИ ҶАҲОН

ҶАЗИРАҲОИ СЕЙШЕЛ

Ҷумҳурии ҷазираҳои Сейшел, ки дорои 115 ҷазира мебошад, дар ғарби Укёнуси Хинд ҷойгир аст. Масоҳаташ 455 км² буда, аҳолиаш беш аз 90 ҳазорро ташкил медиҳад.

Калонтарин ҷазираи кишвар Маэ (142 км²) ба шумор меравад. Аз соли 1814 то 1976 ба ҳайати Британияи Кабир дохил мешуд.

Таҳияи Наргис Атоева

Дар рӯи замин 193 мамлакат мавҷуд аст, ки бо масоҳати худ аз ҳам ба қуллӣ тафовут доранд. Агар Руссия бузургтарин давлати олам бошад, кишварҳои хастанд, ки аз шаҳрҳои баъзе мамлакатҳо кӯчактаранд. Чунончӣ:

ҶАЗИРАҲОИ МАРШАЛ

Ин давлат дар Укёнуси Ором ҷойгир буда, асосан аз ҷазираҳои марҷонӣ иборат аст. Масоҳати кишвар 182 км² ва аҳолиаш 62 ҳазор нафар мебошад. Кишвар дорои захираҳои табиӣ нест ва воридоти мол дар содирот аст.

ЛИХТЕЙНШТЕЙН

Масоҳати кишвар 160,4 км² аст. Он бо Швейтсария ва Австрия ҳамсарҳад аст ва яке аз сарватмандтарин давлатҳо ба ҳисоб меравад. Дар ин ҷо нисбат ба аҳоли дида, ширкатҳои гуногун зиёдтар сабти ном шудаанд.

САН-МАРИНО

Сан - Марино 61 км² масоҳат дошта, дар ин ҷо аҳолии аз ҳама ками кишварҳои аъзои шӯрои Аврупо зиндагӣ мекунад. Он қадимтарин кишвари мустақили ҷаҳон аст, ки 3 – юми сентябри соли 301 таъсис ёфтааст. Ғайр аз ин, Сан – Марино яке аз сарватмандтарин кишварҳо дар ҷаҳон буда, даромадаш аз хароҷоташ зиёд аст.

Таҳияи Наргис Атоева

ТУВАЛУ

Тувалу дар қисми ҷанубии Укёнуси Ором ҷойгир буда, масоҳаташ ба 26 км² баробар аст. Ин кишвар чанд ҷазираи марҷонро дар бар мегирад.

Қаблан, ин ҷазираҳо ба Британияи Кабир таллуқ дошта, ҷазираҳои Эллис ном доштанд. Тувалу соли 1978 мустақилият ба даст овард. Аҳолии кишвар ба 10,5 ҳазор нафар мерасад.

НАУРУ

Науру дар ҷануби Укёнуси Ором дар Микронезия ҷойгир аст. Масоҳати он 21,3 км²-ро ташкил медиҳад.

Ҷумҳурии Науру хурдтарин кишвар – ҷазира дар ҷаҳон аст. Он соли 1968 истиқлолиятро ба даст овард, аммо ҷазира да тӯли 3 ҳазор сол барои мардуми аборигӣ чун хона буд. Имрӯз аҳолии кишвар тақрибан 9 ҳазор нафарро ташкил медиҳад. Давлати Науру қувваҳои мусаллаҳ надорад.

Таҳияи Наргис Атоева

МОНАКО

Дуюмин кишвари хурдтарин дар ҷаҳон Монако аст. Дар тӯли 20 соли охир, бо сабаби хушк шудани баҳр, масоҳати кишвар зиёд шуд ва ҳоло он ба 2,02 км² расидааст. Сохти давлатдорӣ монархист. Аҳолиаш ба 30 ҳазор нафар мерасад. Даромади асосиро барои сокинон сайёҳӣ меорад.

ВАТИКАН

Ватикан шаҳри пӯшида аст. Он дар яке аз минтақаҳои Рим ҷойгир буда, 44 гектар масоҳат дорад. Он соли 1929 таъсис ёфта, попи Рим онро идора мекунад.

Ватикан дорои зеботарин биноҳои ҷаҳон: Коппелла Сикстинӣ, Шиморхонаи Пётри Муқаддас, иқоматгоҳи Поп – Қасри Апостолӣ аст. Ғайр аз ин, нисфи кишварро боғҳои Ватикан ишғол мекунад. Шаҳрвандони Ватикан 800 нафар буда, чанд ҳазор итолӣ барои қор ҳар рӯз омада мераванд.

Таҳияи Наргис Атоева

ИШТИРОКИ ФАЪОЛОНА ДАР ДАВИ МИЛЛӢ

Варзиш муҳимтарин шугли инсон, қабл аз ҳама ҷавонон буда, воситаи муассири беҳдошти саломативу табиғи тарзи ҳаёти солим ба ҳисоб меравад ва барои таҳкими дӯстии одамон, муаррифии давлату миллат дар арсаи байналмилалӣ нақши бузург мебозад.

Аз ин ҷост, ки Ҳукумати мамлакат бо мақсади рушди варзиш ва омивардони он тадбирҳои зарурӣ меандешад. Дар баробари ғамхорӣ ва фароҳам овардани шароитҳои мусоит як силсила санадҳои меъёрии ҳуқуқиро таҳия ва қабул намуд, ки онҳо ба ташвику тарғиби ҳаёти солим, омивардони варзиш, бунёди иншооти варзишӣ ва баргузор намудани мусобақаҳои ҷумҳуриявӣ

байналмилалӣ мусоидат намуданд.

Ҳамасола баргузор намуда-

ни Дави миллӣ аз ҷумлаи ҷуниин тадбирҳо маҳсуб меёбад. Дар маъракаи Дави миллӣ соли 30-солагии Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки 16-уми майи соли ҷорӣ баргузор гардид, зиёда аз 500 нафар устодону кормандон ва донишҷӯёни Донишгоҳи Технологии Тоҷикистон фаъолон ширкат намуданд.

Мавриди зикр аст, ки Дави миллӣ, аз соли 2007, якшанбеи сеюми моҳи май, ҳамасола дар тамоми кишвар гузаронида мешавад. Мақсад аз баргузори ҷуниин маъракаи варзишӣ пеш аз ҳама, омивардони варзиш, тарғиби тарзи ҳаёти солим ва сахтгӯр будан дар рушди варзиши кишвар мебошад.

С. БЕГМУРОДОВ

ШАҲРАМОНРО ЗЕБИ ДУНӢ МЕКУНЕМ!

Дар доираи дастури супоришҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои муаззами миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ва Раиси шаҳри Душанбе муҳтарам Рустами Эмомалӣ баҳри сазовор пешвоз гирифтани 30-солагии Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон санаи 8-уми майи соли 2021 ҷиҳати ободу зебо ва тозаву озода нигоҳ доштани гирду атрофи муассиса, биноҳои факултетҳо, гулбоғи

донишгоҳ, китъаҳои ба донишгоҳ вобаста шуда ва бо ҳамаи донишҷӯён бо иштироки устодону кормандон ва донишҷӯён шанбеги дастачамъона гузаронида шуд.

Қорҳои дастачамъонаи ободонӣ ва сабу хуррамгардонӣ, ки ба боз ҳам беҳтар шудани муҳити экологӣ ва зеботар гардидани пойтахти кишварамон-Душанбе шахр мусоидат мекунанд, минбаъд низ идома меёбанд.

ФЕСТИВАЛИ ДӢСТИИ ҶАВОНОНИ ДУШАНБЕ

Бо мақсади таҷлил намудани Рӯзи ҷавонони Тоҷикистон дар шаҳри Душанбе, ки бо қарори Раиси шаҳри Душанбе аз 5 майи соли 2021, №251 тасдиқ шудааст ва баланд бардоштани ҳисси худшиносии ҳудогоҳӣ, таҳкими муттаҳидӣ, дӯстӣ ва ягонагӣ дар байни ҷавонон, табодули маълумот, таҷрибаомӯзӣ ва шиносӣ аз ҷойҳои фарҳангии фароғатии пойтахт, хифзи мероси фарҳангӣ ва манфиатҳои миллӣ аз 7-ум то 11-уми майи соли 2021 дар шаҳрҳои

карда шудааст. Мувофиқи нақша иштирокчиёни фестивал дар Конференсияи илмӣ-амалӣ бахшида ба 110-солагии Мирзо Турсунзода дар толори Бонки миллии Тоҷикистон, сафар ба шаҳри Турсунзода, тамошои хона-музеи Мирзо Турсунзода, суҳбату вохӯриҳо бо ҷавонон ва фаълони шаҳри Турсунзода ба хотири табодули маълумоту таҷрибаомӯзӣ, тамошои барномаи театрии Муассисаи давлатии "Театри таҷрибаии тамошобини ҷавон ба номи М. Қосимов", ишти-

Душанбе ва Турсунзода бо иштироки ҷавонони кишвар ва хориҷи он Фестивали дӯстии ҷавонони Душанбе таҳти унвони «Ҷавонон дар масири Истиклолият ва давлатдорӣ миллӣ» гузаронида шуд.

Маросими ифтитоҳии фестивал дар Муассисаи давлатии фарҳангӣ «Ахорун» баргузор гардид.

Фестивал дар доираи ҳафтаи ҷавонон бо заҳмату талош ва дастгирӣ бевоситаи Раиси шаҳри Душанбе муҳтарам Рустами Эмомалӣ барои баланд бардоштани маърифати ҳуқуқиву сиёсии ҷавонон роҳандозӣ

роқ дар ҷорабинҳои фарҳангии боғҳои фарҳангу фароғатии шаҳри Душанбе бахшида ба 30-солагии Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон, «Шоми дӯстӣ» ва Конференсияи илмӣ - назариявӣ бо ширкати олимону муҳаққиқони ҷавон иштирок намуданд.

Дар фестивал донишҷӯён-волонтерони Донишгоҳи Технологии Тоҷикистон фаълон иштирок намуда, аз ҷониби сардори Раёсати кор бо ҷавонон ва варзиши шаҳри Душанбе бо Сертификат сарфароз гардонида шуданд.

Департаменти корҳои тарбиявӣ

Муассис:
Донишгоҳи Технологии Тоҷикистон

Ҳайати таҳририя:
Амонзода И.Т., Тошматов М.Н., Ғаффоров А.А., Бобоев Х.Б., Ғаффоров Ф.М., Абдумуминзода С.

Нишонии мо:
734061- ш. Душанбе, кӯчаи Н.Қаробоев 63/3

Сармуҳаррир:
Раҷабалӣ ШАРИФОВ

Муассис:
Донишгоҳи Технологии Тоҷикистон

Ҳайати таҳририя:
Амонзода И.Т., Тошматов М.Н., Ғаффоров А.А., Бобоев Х.Б., Ғаффоров Ф.М., Абдумуминзода С.

Нишонии мо:
734061- ш. Душанбе, кӯчаи Н.Қаробоев 63/3

Рӯзнома ба хотири риояи озодии афкор маводеро низ ба таъбир мерасонад, ки хилофи назараш аст. Аз ин рӯ, масъулияти ақидаи муаллифро ба уҳда намегирад.

Рӯзнома 25 октябри соли 2020 таҳти № 224/рз-97 дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳисоб гирифта шудааст.

Рӯзнома дар ҚДММ «Мега принт»-и шаҳри Душанбе ҷоп шудааст. Адади нашр 1500 нусха.